

компаній можна виміряти сумою прибутку від інноваційної реалізації в загальній сумі річного доходу. При підході до результатів інноваційної діяльності з боку витрат на виробничі ресурси, то тут можна використовувати показники, що враховують скорочення виробничих витрат як результат впровадження інновацій.

Ю. В. Донченко

студ. I курсу

спеціальність «Менеджмент ЗЕД»

Науковий керівник: к.е.н., доц. Н. М. Столбуненко

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Досліджуючи дану тему, ми виявили, що в даний час актуальним стає прискорення в країні темпів економічного зростання на інвестиційній та інноваційній основі, що сприяло б створенню базових умов для подальшого вступу України в фазу постіндустріалізації. Країні необхідна стратегія реалізації внутрішніх резервів економічного зростання, переходу від тактики виживання та перманентної кризи до забезпечення розвитку з урахуванням сучасних світових тенденцій інтернаціоналізації виробництва, прискорення НТП, інформатизації.

Сучасна економіка України відчуває гостру нестачу інвестиційних ресурсів. Стійке економічне зростання виступає найважливішим стимулюючим інвестиційним фактором. Чим вище темпи приросту валового внутрішнього продукту, тим більше можливостей для розширеного відтворення інвестиційних ресурсів.

Інноваційно-інвестиційні процеси – це процеси довгострокових вкладень капіталу в наукові, технологічні, організаційні, фінансові та комерційні дії, які призводять до здійснення інновацій або задумані з цією метою [3, с. 5].

Працюючи з різними джерелами інформації, ми дізналися, що більшість науковців визначають, успішну інноваційну діяльність як результат встановлення форм її організації та засобів фінансової підтримки. Для проведення інноваційної діяльності розвинені країни черпають фінансові ресурси як з державних, так і приватних джерел.

З метою підвищення ефективності інноваційно-інвестиційного процесу виникає необхідність активізації взаємодії суб'єкта, який бажає отримати ресурси для інвестування в інновації, і всіх

сфер діяльності у тому числі, з яких ці ресурси можуть надійти. Ми дослідили всі чотири сфери взаємодії суб'єкта, що впроваджує інвестиції і потенційного джерела інвестиційних ресурсів. Ця взаємодія на рівні держави, на рівні фінансово-кредитних установ і банківської системи, на рівні інвесторів – вітчизняних і закордонних, а також на рівні менеджменту окремого підприємства. Хочемо підкреслити, що поліпшенню взаємин суб'єкта з іншими сферами сприятиме активізація кожної з цих сфер.

Для розвитку України в світовому економічному просторі і створенні умов для економічного зростання країни необхідно формувати умови для нарощування та ефективного використання інноваційного потенціалу, розширення можливостей його реалізації в процесі поглиблення інтеграції національної економіки у світові та регіональні структури.

З цією метою в Україні був розроблений Проект «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 рр. в умовах глобалізаційних викликів «з урахуванням ключових положень, закладених в проекті «Стратегії інноваційного розвитку України на 2009-2018 роки та на період до 2039 року». [1] Ця Стратегія являє собою комплексну модель інноваційного розвитку України на основі чітко визначених стратегічних пріоритетів і ключових заходів. Головна мета Стратегії має конкретне кількісне визначення: забезпечити в строк (до 2020 р) підвищення впливу інновацій на економічне зростання України в 1,5-2 рази в порівнянні з сьогоднішнім. [4, с. 153]

З метою подолання невдоволення з боку бізнес-сфери в Україні створена Асоціація «Інноваційний розвиток України», яка об'єднує провідні міжнародні та національні компанії, експертів зі сфери освіти і науки, і представників влади. Головним завданням Асоціації є надання впливу на державу і суспільство з метою створення сприятливих умов для високотехнологічного бізнесу. [2]

Також ми хочемо звернути увагу на угоду про асоціацію поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі (ПВЗВТ), яка створює правові, економічні та організаційні основи для вільного переміщення товарів, послуг, капіталів і частково робочої сили між Україною та ЄС. У перспективі надзвичайно ємкий і диверсифікований ринок Євросоюзу, усунення бар'єрів для вищої торгівлі, гармонізація регуляторних режимів та удосконалення ринкових інститутів можуть стати потужними драйверами зростання української економіки. [1]

Слід зауважити, що система фінансування інноваційної діяльності є складним переплетінням форм і джерел фінансування. Так, основними джерелами коштів, які використовуються для фінансування інноваційної діяльності в Україні, є: 1. Державні інвестиційні ресурси (бюджетні кошти, кошти позабюджетних фондів, державні запозичення, пакети акцій, майно державної власності). 2. Інвестиційні, в тому числі фінансові, ресурси суб'єктів господарювання комерційного та некомерційного характеру, а також громадських організацій, фізичних осіб.

Згідно з розрахунками Міністерства економіки України, загальна потреба в інвестиціях для проведення структурної перебудови економіки становить від 140 до 200 млрд дол., Причому щорічна потреба національної економіки в інвестиціях – від 30 до 40 млрд дол. США. У першому півріччі 2017 р. підприємства і організації за рахунок усіх джерел фінансування освоїли 155,1 млрд грн капітальних інвестицій, що на 22,5% більше обсягу капітальних інвестицій за відповідний період 2016 р. Про це свідчать дані Держслужби статистики України.

Інвестиційний потенціал будь-якої країни характеризується сукупністю макроекономічних факторів. Аналізуючи різні дані, можна сказати, що за більшістю показників Україна повинна бути однією з провідних країн вкладення прямих і портфельних іноземних інвестицій. Цьому сприяють її великий внутрішній ринок, порівняно кваліфікована і водночас дешева робоча сила, значний науково-технічний потенціал, значні природні ресурси і наявність інфраструктури, хоч і не надто розвиненої.

Прямі іноземні інвестиції – найбільш затребувана форма капіталовкладень для економік, що розвиваються, так як вона дозволяє реалізовувати великі проекти; крім того, в країну надходять нові технології, нові практики корпоративного управління. Народний депутат від Опозиційного блоку Сергій Львович заявив, що потік іноземних інвестицій в Україну знизився в порівнянні з минулим роком в 3,6 рази через несприятливі умов для ведення бізнесу. За даними НБУ, за перші п'ять місяців цього року до України зайшло всього \$ 526 млн прямих іноземних інвестицій (такі дані платіжного балансу за травень 2017 р. Нацбанк опублікував на офіційному сайті). У 2011-2012 роках такий обсяг інвестицій Україна отримувала менше ніж за один місяць.

Підсумовуючи все хочемо сказати, що на сучасному етапі інноваційна діяльність України характеризується зниженням актив-

ності, дефіцитом фінансових ресурсів, падінням платоспроможного попиту на науково-технічну продукцію, викликаного значними недоліками при розробці і виконанні державних цільових програм.

Ситуація з розвитком інновацій і інвестуванням в них свідчить про недостатню увагу до цієї сфери з боку держави і вимагає розробки подальших спеціалізованих програм розвитку інновацій, які будуть сприяти підвищенню інвестиційної привабливості цієї діяльності і збільшенню обсягів фінансування інновацій з коштів державного бюджету. Ці дії, в свою чергу покращать інвестиційний клімат і залучать додаткові кошти для розвитку інноваційно-інвестиційного процесу в Україні.

Список використаної літератури

1. Головінов О.М. Пріоритетні напрями розвитку і проблеми фінансування інноваційної діяльності в Україні / О. М. Головінов [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/11_EISN_2010/Economics/64084.doc.htm/. – Назва з екрану.
2. Левшин А. Ассоциация «Инновационное развитие Украины»: старт публичной деятельности и первые успехи / А. Левшин [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://expert.com.ua/94880-associaciya-innovacionnoe-razvitie-ukrainy-start-publichnojdeyatelnosti-i-pervye-uspexi.html>. – Назва з екрану.
3. Петров И. Частно-государственная собственность – это миллиарды новых инвестиций [Текст] / И. Петров // Одесский вестник. – 2015. – № 21. – С. 5.
4. Столбуненко Н.М., Прибок В. А. Інноваційно-інвестиційний розвиток України на сучасному етапі. Інноваційна економіка: теоретичні та практичні аспекти [Текст]: монографія. Випуск 1. За ред. д.е.н., доц. Є. І. Масленнікова – Херсон: Грінь Д. С. – 2016. – 854 с.

А.О. Костюк

студ. I курсу

спеціальність «Облік і оподаткування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. Н. В. Орлова

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ КРИПТОВАЛЮТАМИ ГРОШОВИХ ФУНКЦІЙ

Глобалізація, досягнення НТР, розповсюдження інформаційних технологій визначили вектор розвитку сучасної економіки, спрямувавши її в цифровий простір, де грошові розрахунки сплачують новими безготівковими засобами платежу, зокрема і криптовалютою.